

Dosarul nr. 1-211/2025
1-25153764-26-1-03112025

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

23 decembrie 2025

orașul Rîșcani

Judecătoria Drochia sediul Rîșcani

Instanța compusă din:	
Președintele ședinței, judecător	Sergiu Godorogea
Grefier	Diana Mazur
Cu participarea	
Procurorului	Aliona Frunză
Avocatului	Constantin Rusu

a judecat, în ședință de judecată publică, **în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției**, cauza penală de învinuire a lui

Tutunaru Ivan ***-**

născut la data de *****, originar și domiciliat în orașul Rîșcani, str.*****, studii medii incomplete, nesupus serviciului militar, căsătorit, administrator ÎI „Tutunaru Ivan”, nu are persoane la întreținere, cetățean al RM, moldovean, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, IDNP: *****, fără antecedente penale.

în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal al RM, _

Termenul de judecare a cauzei:

cauza a parvenit la data de 03 noiembrie 2025 - examinată la data de 23 decembrie 2025

Judecarea cauzei penale a avut loc în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției în concordanță cu prevederile art. 509 din Codul de procedură penală.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință, instanța de judecată,-

C O N S T A T Ă:

Tutunaru Ivan ***** la 23 septembrie 2025, aproximativ la ora 1155, aflându-se în nemijlocita apropiere a automobilului de serviciu al poliției, de model „Dacia Duster”, cu numărul de înmatriculare „MAI 9880”, parcat pe acostamentul traseului M-5, km 104, pe segmentul aferent raionului Rîșcani, acționând intenționat, știind cu certitudine că angajatul Direcției Patrulare „NORD” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI al Republicii Moldova Romandaș Oleg se află în exercitarea funcției și, potrivit prevederilor art.123 alin. (2) din Codul penal, este persoană publică, având calitatea de agent constatat și, în virtutea funcției deținute, exercita sarcina de a efectua măsuri de prevenire și de constatare a infracțiunilor și contravențiilor atribuite conform legii, ignorând cerințele legale ale acestuia de a nu-i oferi careva recompense ilicite, urmărindu-și intenția sa criminală, folosind cuvinte și gesturi, i-a propus și, ulterior, prin plasarea în compartimentul portbagajului din spate a automobilului de serviciu, i-a dat angajatului de poliție Romandaș Oleg, mijloace bănești ce nu i

se cuvin, în sumă totală de 400 lei, pentru ca acesta să nu-și îndeplinească obligațiunile de serviciu și să renunțe la documentarea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) din Codul Contravențional, comise de dânsul.

Prin acțiunile sale intenționate, **Tutunaru Ivan ******* a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal – coruperea activă, manifestată prin oferirea și darea, personal, unei persoane publice, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției - faptă prejudiciabilă ce se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

La data de 29 octombrie 2025, procurorul în Procuratura Drochia oficiul Rîșcani, Aliona Frunză la inițiativa învinutului **Tutunaru Ivan ******* apărătorului acestuia Constantin Rusu și în conformitate cu prevederile art. 504 și art. 505 din Codul de procedură penală, având aprobate, în scris, limitele pedepsei de către procurorul ierarhic superior și luând în considerare faptul că, în baza probelor administrate, reiese că faptele au fost săvârșite de învinuit și rezultă stabilirea vinovăției acestuia, au întocmit prezentul acord de recunoaștere a vinovăției pe cauza penală nr. *****.

În ședința de judecată, **inculpatul Tutunaru Ivan ******* a susținut acordul de recunoaștere a vinovăției semnat la etapa urmăririi penale, a declarat, că înțelege pentru ce infracțiune este învinuit, recunoaște vinovăția, a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol și cu bună știință în prezența apărătorului, înțelege consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheiat.

Avocatul inculpatului Rusu Constantin de asemenea a susținut acordul de recunoaștere a vinovăției semnat la etapa urmăririi penale.

În ședința de judecată **inculpatul Tutunaru Ivan ******* fiind chestionat în baza art. 509 Cod de procedură penală vinovăția a recunoscut-o integral și a declarat că, se simte vinovat și regretă de cele comise. La data de 23 septembrie 2025 se întorcea din mun. Chișinău, la volanul automobilului Volkswagen Passat cu numărul de înmatriculare *****, care aparține fratelui său, revenea în or. Rîșcani. a fost stopat la răscruce or. Rîșcani de către colaboratorii Poliției Rutiere, care au comunicat că a încălcat limita de viteză. Limita maximă de viteză era de 50, însă ultimul era cu 78 km/h. Când a fost de stopat de poliție a mers în automobilul acestora și le-a propus colaboratorilor, pentru a nu fi sancționat suma de 400 lei. Prima dată ei nu au acceptat, fiind puși banii în portbagaj, văzînd că banii au fost puși în portbagaj, ultimii au închis portbagajul . ca urmare un alt angajat al poliției a început să filmeze și a efectuat un apel la grupa operativă. regretă de cele comise, foarte mult îi pare rău de o așa încălcare, a promis că este prima și ultima încălcare. A fost de acord în urma acordului să achite suma amenzii în mărime de 500 unități convenționale.

Analizând și apreciind probele în ansamblu sub toate aspectele și în mod obiectiv instanța după intima convingere, ajunge la concluzia că recunoașterea vinovăției de către inculpatul **Tutunaru Ivan ******* a fost făcută liber, benevol și în mod conștient, fără careva presiuni iar acceptând acordul de recunoaștere a vinovăției din partea lui **Tutunaru Ivan ******* instanța admite baza faptică a infracțiunii recunoscute de el, considerând că probele analizate dovedesc integral vinovăția inculpatului în cele incriminate.

Constatarea existenței infracțiunii imputate inculpatului, identificarea făptuitorului și stabilirea vinovăției sunt dovedite pe deplin prin următoarele probe, mijloace de probă și procedee probatorii, administrate în faza de urmărire penală, care au fost prezentate de procuror

și acceptate de inculpat, și care au fost cercetate în ședința de judecată în conformitate cu prevederile art. 373 din Codul de procedură penală, după cum urmează:

- Declarațiile martorului Oleg Romandaș. (f.d. 18, 29);
- Declarațiile martorului Talpă Ian. (f.d. 19);
- Procesul-verbal de cercetare la fața locului, din 23.09.2025. (f.d. 8-15);
- Copia procesului verbal cu privire la contravenție. (f.d. 16);
- Procesul-verbal de ridicare și examinare, din 10.10.2025 (f.d. 31-34);
- Procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video, din 10.10.2025. (f.d. 35-38)

În acord cu art.93 alin.(1) Cod de procedură penală, *probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.*

În corespundere cu art.101 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.*

Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art.506 Cod de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că acțiunile inculpatului sunt corect calificate în conformitate cu prevederile de art. 325 alin. (1) din Codul penal – *coruperea activă, manifestată prin oferirea și darea, personal, unei persoane publice, de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției - faptă prejudiciabilă.*

Așa dar, instanța la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului **Tutunaru Ivan ******* ține cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

În același context se reține prevederile art. 61 alin. (1) Cod penal, conform căruia *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor. Iar potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Conform art. 75 alin (1) al Codului penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Iar potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.*

Conform art.16 alin.(3) Cod penal infracțiunea imputată inculpatului **Tutunaru Ivan** *****în baza art. 325 alin.(1) Cod Penal, face parte din categoria infracțiunilor **ușoare**, se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, totodată instanța de judecată remarcă că inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor pedepsei aplicate în virtutea prevederilor art. 80 Cod penal.

În continuare instanța notează că, din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedepsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată. Astfel, instanța relevă că, pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal. Iar individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

În contextul enunțat, instanța de judecată menționează că, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La aplicarea pedepsei, instanța de judecată conchide că, conform prevederilor art. 76 Cod penal se reține circumstanțe atenuante, căința sinceră.

Conform prevederilor art. 77 Cod penal, careva circumstanțe agravante nu s-au stabilit.

Conform acordului de recunoaștere a vinovăției semnat la 29 octombrie 2025, se atestă că, în urma negocierilor dintre procuror, învinuit și apărătorul acestuia, în ceea ce privește categoria, cuantumul și modul de executare a pedepsei ce urmează a fi aplicată de instanța de judecată, în limitele prevăzute de art. 80 din Codul penal și ținând cont de prevederile art. 75-78 din Codul penal, s-a ajuns la următorul consens cu privire la pedeapsa ce urmează a fi aplicată în cadrul prezentului acord de recunoaștere a vinovăției:

- categoria pedepsei: amendă;
- mărimea pedepsei convenite: amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce este echivalent cu 25 000 lei.

Această înțelegere a fost formulată în baza următoarelor circumstanțe, pe care procurorul le-a luat în considerare în timpul negocierilor:

- voința învinuitului de a coopera la efectuarea urmăririi penale;
- recunoașterea vinovăției și voința liber exprimată;
- natura și gravitatea acuzației înaintate;
- pericolul public prezentat de învinuit;
- interesul public de a obține o judecare mai operativă cu cheltuieli mai reduse;
- comportamentul învinuitului cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Acest acord reflectă o evaluare complexă și echilibrată a circumstanțelor, menită să asigure o pedeapsă justă și proporțională în concordanță cu obiectivele legale și scopurile reparatorii ale sistemului de justiție penală.

În ședința de judecată acuzatorul de stat Aliona Frunză a susținut poziția în privința pedepsei aplicate.

Avocatul inculpatului Constantin Rusu și inculpatul Tutunaru Ivan nu au obiectat pe marginea poziției prezentate de acuzatorul de stat.

Totodată, la stabilirea pedepsei penale, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite - inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, din imprudență, de persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat, s-a căit de cele comise, nu stă la evidența medicului narcolog și psihiatru, totodată careva plângeri sau observații în privința acestuia la Administrația publică locală nu au parvenit.

În acest context instanța constată că, inculpatul Tutunaru Ivan în cadrul ședinței de judecată și-a manifestat acordul ca în privința acestuia să fie aplicată pedeapsa cu **amendă**.

La stabilirea cuantumului pedepsei, instanța de judecată va lua în considerație faptul că soluționarea cauzei penale, la solicitarea inculpatului, Tutunaru Ivan a avut loc în baza acordului de recunoaștere a vinovăției, acesta recunoscând în totalitate faptele incriminate, instanța constată luarea în calcul a regulilor prevăzute de art. 80 Cod penal la aplicarea pedepsei penale.

În astfel de circumstanțe instanța de judecată consideră că anume stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceia ce constituie 25 000, 00 (douăzeci și cinci mii,00) lei este suficientă pentru corectarea infractorului și pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și este achitabilă.

Acțiunea civilă n-a fost înaintată și cheltuieli judiciare nu au fost suportate.

Corpurile delictive:

În continuare în conformitate cu art. 158 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, „corpuri delictive sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. Obiectul se recunoaște drept corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată și se anexează la dosar.”

În conformitate cu art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, „în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sînt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delictive rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate;

6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delictive, se remit persoanelor de la care au fost ridicate”.

Corpul delict: *4 bancnote cu nominalul 100 lei.*

Aceste corpuri delictive, au fost transmise spre administrare Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale, instanța de judecată consideră necesar după intrarea sentinței în vigoare de supus confiscării speciale în folosul statului ca bun utilizat la săvârșirea infracțiunii.

În speță, coroborând materialul probant administrat cu textul legal enunțat, instanța de judecată consideră că măsura confiscării a mijloacelor bănești utilizate și destinate pentru săvârșirea infracțiunii, nu este abuzivă și nu încalcă principiile constituționale, referitoare la proprietate, ci este o măsură de siguranță prevăzută de lege și aplicată în temeiul acesteia. Mai mult decât atât, instanța de judecată consideră oportun aplicarea confiscării speciale, în scopul restabilirii echității sociale și contracararea pe viitor a comiterii unor fapte similare de către inculpată sau de terțe persoane.

Astfel, în cazul unei confiscări de proprietăți, echilibrul just dintre scop și drepturi depinde de mulți factori, inclusiv, de scopul urmărit și de comportamentul făptuitorului. În cazul de față, reieșind din gradul de implicare a inculpatei în acțiunile comise, prin modul în care a fost concepută activitatea infracțională, cu folosirea mijlocului bănești destinate să servească la realizarea laturii obiective a infracțiunilor incriminate.

Aspectele ce țin de problematica confiscării bunurilor, ca instrument de combatere a criminalității, a generat o jurisprudență abundentă a Curții Europene a Drepturilor Omului. Astfel, Curtea Europeană a examinat un spectru vast de cauze privind confiscarea, diferențiind între confiscarea bunurilor care au constituit obiect al infracțiunii (*objectum sceleris*), în urma condamnării acuzaților (*Agosi vs Marea Britanie*, hotărârea din 24 octombrie 1986); confiscarea bunurilor care au constituit instrumentul infracțiunii (*instrumentum sceleris*), după condamnarea acuzaților (*C.M. vs Franța*, decizia din 26 iunie 2001) sau confiscarea bunurilor aflate în posesia terților, după condamnarea acuzaților (*Air Canada vs Marea Britanie*, hotărârea din 5 mai 1995). În același timp, referitor la veniturile provenite dintr-o activitate criminală (*productum sceleris*), Curtea Europeană a examinat confiscarea care a urmat după condamnarea reclamantului (a se vedea *Phillips vs Marea Britanie*, hotărârea din 5 iulie 2001), precum și cauze în care confiscarea a fost dispusă, independent de existența unei proceduri penale, pentru că patrimoniul reclamantilor era prezumat, ca fiind de origine ilicită (a se vedea *Riela și alții vs Italia*, decizia din 4 septembrie 2001; *Arcuri și alții vs Italia*, decizia din 5 iulie 2001; *Raimondo vs Italia*, hotărârea din 22 februarie 1994) sau, ca fiind utilizate pentru activități ilicite (*Butler vs Marea Britanie*, decizia din 27 iunie 2002).

La fel, instanța de judecată consideră că confiscarea mijloacelor financiare utilizate la săvârșirea infracțiunilor nu va duce la încălcarea dreptului de proprietate consfințit în Constituția Republicii Moldova și dreptul la protecția proprietății în sensul art. 1 Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Relevante speței sunt și cazurile CEDO *Ismayilov* contra Federației Ruse din 06 noiembrie 2008; cauza CEDO *Bendenoun vs France* din 24 februarie 1994; cauza *Silickienė v. Lituani*, din 10 aprilie 2012.

Deci măsura confiscării nu reprezintă, în cauza de față, o ingerință nepermisă a statului în dreptul de proprietate, incompatibilă cu Convenția, întrucât este prevăzută de lege, este necesară într-o societate democratică, tocmai prin prisma scopului pentru care a fost instituită – de garanție și de prevenire – fiind proporțională cu scopul urmărit.

Corpul delict: - un suport de informații de tip CD-R” care se păstrează la materialele cauzei penale, instanța de judecată consideră necesar după intrarea sentinței în vigoare de păstrat la materialele dosarului penal pe tot termenul de păstrare a lui.

Conform prevederilor art. 80 din Cod penal, art. 382, art. art. 384 – 385, art. 389, art. 392 – 395, 504-509 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se acceptă acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat dintre **Tutunaru Ivan** *****născut la *****, și procurorul în procuratura raionului Rîșcani Aliona Frunză, încheiat la data de 29 octombrie 2025, în prezenta cauză penală.

Tutunaru Ivan ***** născut la *****e recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal și se condamnă în baza acestei legi cu aplicarea art. 80 Cod penal la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, ceia ce constituie 25 000, 00 (douăzeci și cinci mii,00) lei.

Potrivit art. 64 alin. (3¹) Cod penal se explică lui **Tutunaru Ivan** *****că este în drept, să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie, în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Corpul delict: - un suport de informații de tip CD-R” - se păstrează la materialele cauzei penale, instanța de judecată consideră necesar după intrarea sentinței în vigoare de păstrat la materialele dosarului penal pe tot termenul de păstrare a lui.

Corpul delict: *4 bancnote cu nominalul 100 lei*, transmise spre administrare Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale, instanța de judecată consideră necesar după intrarea sentinței în vigoare de supus confiscării speciale în folosul statului, ca bun utilizat la săvârșirea infracțiunii.

Sentința este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs cu la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită.

Sentința motivată, pronunțată și înmănată integral participanților la proces la data de 23 decembrie 2025.

**Președintele ședinței
judecător**

Sergiu Godorogea